

KAJ TI POMENI
GLASBA?

KAJ VSE
JE LAHKO
INSTRUMENT?

KAKO
JE GLASBA
VKLJUČENA
V PREDSTAVE?

GLASBA IN JAZ

foto: Andrej Stular

PETER KUS

Petra Kusa lahko na festivalu Bobri spoznate kot glasbenika in režiserja kar v treh predstavah: v interaktivni razstavi **Zvočni vrt**, namenjeni raziskovanju možnosti proizvodnje zvokov iz različnih materialov; v **Koncertu za stvari**, kjer vam pokaže, kako lahko iz običajnih, zavrženih predmetov, ki ležijo okoli vas, izvabite zvoke in z njimi ustvarjate glasbo; ter v lutkovni predstavi **Gozd raja!** v Gledališču Glej.

»Stari Kitajci so verjeli, da se za vsem, kar obstaja (naravo, predmeti, odnosi z ljudmi ...) nahaja OSNOVNI TON. Ne moremo ga slišati, je kot tiho valovanje zraka, kot vibracija, iz katere izhaja ves svet. Če v deželi pride do vojne in kaosa, to pomeni, da prebivalci niso 'poslušali' osnovnega tona in so se razglasili; ko se spet ujamejo v sozvočje z njim, se v deželo vrne mir.

Če bi sledili starim Kitajcem, bi lahko rekli, da je ves svet povezan z glasbo: deli sveta so kot posamezni toni, ki skupaj zazvenijo v ritmi in v harmoniji sveta. Svet je sestavljen iz najrazličnejših vibracij in valovanj: nekatera od njih človeško uho dojema kot zvok in glasbo.

Vse, vsak predmet lahko postane glasbeni instrument in vsak zvok se lahko spremeni v glasbo, če ga uporabimo na pravi način. To se zgodi, ko nanj zaigramo in mu podelimo pomen. Igramo lahko na kamne, ki jih najdemo na morskem plaži, na bršljanov list, na drevesno rogovilo, na katero napnemo struno, na leseno desko, ki smo jo razrezali na različne dolžine, na plastične cevi, ki so ostale pri

gradnji hiše, ali na plastenke, iz katerih smo popili kokto ... Igramo lahko neposredno na predmete ali pa si pri ustvarjanju glasbe pomagamo z računalnikom.

Moje lutkovne glasbene predstave so narejene tako, da v njih prav vse zveni: vsaka lutka, vsak del scenografije in vsak predmet (ali rekvizit), ki ga v roke prime igralec, je glasbeni instrument in na njega lahko v predstavi tudi zaigra.«

foto: Barbara Klemenc

MATJAŽ PIKALO

Na koncertu **Zvernice prijateljice** lahko prisluhnemo Matjažu Pikalu in glasbeni skupini Autodafé. Skupina Autodafé je priljubljena zaradi izvirne glasbe, ki vključuje zimzelene pesmi in avtorsko poezijo. Pikalo namreč ni le glasbenik, pač pa tudi pesnik in pisatelj, igralec, scenarist, dramatik in prevajalec. O svojem odnosu do glasbe pravi:

»Glasba mi nemalokrat pomeni terapijo, k njej se zatečem, ko sem žalosten ali vesel, omogoča mi, da prek nje izrazim, česar samo s poezijo ne bi mogel. Tolaži me in me bodri, ponuja mi očiščenje.

Moje glasbilo je harmonika, igram na klavirsko in diatonično, obe sta malo posebni. Prva je šolska, druga partizanska. Zanimivo je, da je po koncu šolanja nisem vzel v roke kakih petnajst let, zdaj pa jo igram že dvajset. V Autodaféju smo kot glasbila včasih uporabljali tudi ribežen (perilnik), žago, šefe (buče), nedavno pa piskre (lonce) ...«

BOŠTJAN GOMBAČ

Boštjana Gombača lahko spoznate na koncertu **Glasba na poti**, kjer skupaj z Janezom Dovčem predstavljata zgodbe o nastajanju glasbe, recimo o tem, kako je glasbilo bandoneon potovalo čez ocean, ali pa o tem, kaj imajo skupnega marachi in balkanski trubači ... Kot glasbenik sodeluje tudi v glasbeni predstavi **Solistika**, ki je zastavljena v tradiciji glasbenih klovnov.

»Z glasbo se lahko svobodno izražam, spoznavam nove kulture, z njo se lahko umaknem od vsakdana, lahko ljudi začaram ali razočaram (odvisno od tega, kakšna so njihova hotenja in pričakovanja). Ko igram, lahko letim, ali pa rijem po najbolj skritih, temačnih rovih. Dobra glasba mi pomeni ogromno, o tisti pa, ki mi ni všeč, ne bom izgubljal besed.

Glasba je velik del mojega življenja, ker sem z njo že skoraj trideset let. Je ena izmed najbolj abstraktnih umetnosti, a ko veš, kaj bi rad, in po nekaj tisoč urah vaje, je vse skupaj otročje lahko. V nekaterih zvrsteh bolj, v drugih manj. No, pa da ne bom preveč dolgovezil: glasba je lahko vse in vse je lahko glasbilo. Le po svetu moraš hoditi z odprtimi očmi in ušesi.«